

MAGYAR PAEDAGOGIAI TÁRSASÁG.

Felolvasó ülés 1901 február hó 16-án.

Jelen vannak *Hegedüs István* elnöklése mellett *Boga Károly*, *Bardócz Pál*, *Békefi Remig*, *Gööz József*, *Gyulay Béla*, *Halász Ferencz*, *Józsa Mihály*, *Kovács János*, *Kovács Rezső*, *Kőrösi Sándor*, *Kőrösi Henrik*, *Mosdóssy Imre*, *Nagy László*, *Peres Sándor*, *Radó Vilmos*, *Szentgyörgyi Lajos*, *Tomcsányi János*, *Trájtler Károly*, utóbbi mint jegyző. Ezekon kívül számos vendég; férfiak és nők.

I. Elnök az ülést megnyitja. *Kőrösi Henrik* felolvassa: «*Az elemi és középiskola közötti kapcsolatról*» című értekezését. Felolvasásának bevezető részében előadta, hogy népoktatásunk *Eötvös József* báró minisztersége óta miképen fejlődött. Magyarországon mintegy 2 millió mindennapi tanköteles közül csupán 2·5%, vagyis 44,975 gyermek megy középiskolába; a többi a népiskolában fejezi be tanulmányait. Elsőrangú nemzeti érdek tehát, hogy a nép milliói az elemi ismereteken kívül a népiskolában oly közműveltségre tegyenek szert, a melynek alapja modern nemzeti és demokratikus legyen. Felolvasó így jelölte meg előadása célját: lehetséges-e egyáltalán a nép- és középiskola között kapcsolatot megállapítani, és ha lehetséges, vajjon az elemi iskolának kell-e a középiskolához simulni vagy megfordítva, a középiskolának kell az alsófokon az elemi iskola methodusát folytatni? Jogos-e a középiskola panasza, hogy a népiskolából készületlenül kapja a tanuló anyagot? Ez utóbbi kérdés nem új. A millenium alkalmával a tanügyi kongresszus is foglalkozott vele s határozatot is hozott oly értelemben, hogy a népiskolának nem lehet feladata a középiskolákra előkészíteni a növendékeket. Szoros kapcsolatban áll ezekkel a kérdésekkel *Erődi Béla* főigazgató elnöki megnyitó beszédének azon része, a melyben az egységes vezetés szempontjából helyesli és követésre méltónak találja a francia lycéek mellett levő előkészítő osztályokat. Felolvasó hivatkozott a pancsovai főgymnasium mellett levő előkészítő osztály szomorú sorsára és ennek alapján megszűnésére és arra a következtetésre jut, hogy előkészítő osztályok felállítása már idejét multá. A pancsovai főispán, de különösen az ottani főgymnasium igazgatójának jelentései szerint azért kérik az előkészítő osztály megszüntetését, mert a mindinkább szaporodó állami elemi iskolákból kikerült tanulók a főgymnasium első osztályában sokkal jobban megállják a helyüket, mint az előkészítő osztályból kikerült

tanulók. Felolvasó ezután még számos okot hoz fel arra, hogy a népiskolának tulajdonképen nem is feladata a középiskolára való előkészítés. Felolvasó bemutatja Fináczy Ernő munkája alapján a francia lycée elemi szakaszának szervezetét, a mely szerint más a tanterve az általános népiskolának és más a lycée előkészítő iskolának. A népoktatás célja csakis egyféle lehet. Törvényünk is csak egyféle népiskolát ismer. Az országos közoktatási tanács is kimondotta, hogy a népiskolai tantervnek egységesnek kell lennie. Minthogy tehát nálunk fontos nemzeti érdek fűződik ahhoz, hogy népoktatásunk egységes legyen s ugyanezt kívánják a paedagogiai szempontok is; tekintve azt is, hogy a népoktatás fajsulya és számbeli aránya szinte elnyomja a középiskolát, azért is nem a népiskolának kell a középiskolához alkalmazkodnia, hanem megfordítva.*

A nagyérdemű felolvasást élénk vitatkozás követte. Elsőnek felszólat *Nagy László*, a ki elismeréssel adózik felolvasónak igen érdekes előadásaért. Az 1896-ban tartott tanügyi kongresszusnak egyik igen nevezetes tárgya volt ez a kérdés is, a melyet szintén középiskolai tanár adott elő és a ki Kőrösi álláspontjával szemben épen ellenkező eredményre jutott, a mennyiben azt kívánta, hogy az elemi iskola simuljon inkább a középiskolához. Szóló ellene mond annak a felfogásnak, hogy az átmenetet elemi iskolából a középiskolára meg kellene nehezíteni és nem osztja azt a nézetet sem, hogy minden iskola feleljen meg a maga feladatának és ne törődjék más iskolának a munkájával. Bár örömmel hallotta előadó fejtegetéseit, azokat mégis egyoldalunak tartja; e tekintetben a kölcsönös alkalmazkodást látja czélravezetőnek. Ő sem helyesli, hogy az elemi iskolánál kétféle szellemi táplálék és módszer alkalmaztassék. Kapcsolatot az elemi és középiskola között azonban ő is keres és ezt a szaktanítás alkalmazásában találja meg. Arról van meggyőződve, hogy ha a szaktanítás 11—12 éves gyermek számára rossz, akkor az nemcsak a népiskola felsőbb osztályaiban rossz, hanem a középiskola alsóbb osztályaiban is. Ha pedig van jogosultsága az utóbbiakban, akkor jogosult a szaktanítás az elemi iskola V—VI. osztályaiban is. A középiskola különben is nagyon purifikálja növendékeit és az oda nem való elemeket szorítja kifelé. Ha kérdezzük a középiskola embereit, kik azok az oda nem való elemek, feleletül kapjuk, hogy első sorban a szegény szülők gyermekei, a kiknek anyagi ereje nem elegendő a vele járó terhek elviselésére. Ezt az elvet azonban szóló a demokratia szempontjából magáévá nem teheti. Azt felelik továbbá, hogy a szellemileg gyengébb tehetségűek is kizárandók volnának s a polgári iskolákba utasítandók. Ez utóbbi iskolák is ugyanezt mondják s küldik az ilyen gyenge tehetségű gyermekeket az elemi iskola V—VI. osztályaiba vissza. Szóló ezt a

* A fölolvadás közöltetett a Néptanítók Lapja f. évi 9—10. számaiban.

felfogást és intézkedést szintén helyteleníti és azt állítja, hogy ilyenmő áttelepítésekre az illető iskolák nincsenek feljogosítva. Ezekután szóló visszatér az elemi iskola V—VI. osztályaiban alkalmazandó szaktanítás-jogosultságára, mert nézete szerint ez által az átlépés egyik iskolából a másikba könnyebbé tétetnék. Mindezek alapján azt véli, hogy a hason-rangu iskoláknak coordinált osztályai oly módon volnának berendezendők, a melyek megkönnyítenék az átmenetet egyik iskolából a másikba. Ezért is a szakrendszer úgy volna átalakítandó, hogy a középiskola alsóbb osztályaiban legfeljebb két tanár tanítana, de aztán az elemi iskola 5—6. osztályaiban is hasonló berendezéstfőhajtana. Ez a kérdés végső-megoldásában összefüggne a tanárképzés ügyével is, a mennyiben pl. a polgári iskolai tanító képeítést nyerhetne egyuttal a középiskola alsóbb-osztályaiban való tanításra is és így tovább.

Dr. Kovács János szerint lehet követelni a papiron, hogy egyik iskola legyen tekintettel a másikra, de a valóságban mindenik csak a maga célját fogja szem előtt tartani, azért a szervezetnek kell alkalmazkodnia ezen meg nem másítható tényhez. Ennek a kívánalomnak legtökéletesebben megfelel a középiskolákhoz csatolt külön elemi iskola, a mely nem csupán francia intézmény, hanem magyar is, a mennyiben az erdélyi collegiumok mindenikének megvolt a maga elemi szakasza s részben ma is megvan. Mindazonáltal e rendszerhez való visszatérést nem tartja ma már lehetségesnek, de szükségesnek sem. Lehetséges a jó-megoldás közös elemi iskolával is. De szükséges úgy a jelen kérdés-szemponctjából, mint általában közoktatási szervezetünk helyes megértésének szempontjából, hogy különbséget tegyünk a népiskola és az elemi iskola között. Ó nem tekinti a hatosztályú népiskolát egészen elemi iskolának. Az elemi iskola csak addig tart, a míg a gyermek megszerzi a taníthatóságához szükséges elemi készségeket, megtanul írni, olvasni, elsajátítja a számolás alapfogalmait s a megfigyelés és értelmes beszéd azon első elemeit, a melyet a beszéd- és értelemgyakorlatok adnak meg. Ezek főképen formális készségek, a melyekre minden gyermeknek egyformán van szüksége akármilyen irányu továbbképzésre törekszik. Csak ezen elemi készségek megszerzése után jöhet a sor a tárgyi képzésre, mely azután elkülönül a különböző iskolák célja szerint, a miben a mi szervezetünk szerint három irányt különböztet meg: a népiskolait, középiskolait és polgári iskolait. Az elemi népiskola tantervét tekintve: a 3-dik osztályljal látja befejezettnek az általa értelmezett elemi oktatást, tehát innen kellene már szétágaztatni a három irányzatot. Akkor a népiskola megnyerné céljának a mostani 4-dik osztályt, míg most csak az V. és VI. osztály alkalmazkodhatik teljesen a tulajdonképeni népiskolai célhoz. Hogy a középiskolák is nyernének ezzel a beosztással, arra nézve csak azt hozza föl, hogy a mostani 4-dik elemi osztály tananyagát a kö-

zépiskola teljesen újra ismétli, a középiskola számára tehát a 4-dik elemi osztály fölsőleges munkát végez. Nem reméli, hogy kifejezett nézetei most népszerűsége tegyenek szert, de meg van győződve, hogy az idő meg fogja hozni ezen szempontok érvényesülését.

Halász Ferencz kultuszminiszteri osztálytanácsos üdvözli az előadót értékes munkájáért és azt a meggyőződését fejezi ki, hogy a népiskolát nem szabad semmiféle más czélnek alárendelni. A népiskola a nép művelődését czélozza és semmiféle más érdeknek szolgálatába nem állhat. De hát kutatni, keresni kell a miseriát, az okot és a baj forrását, melyet szerinte csakis a középiskolában kell keresni. A középiskolába jutván a gyermek, ott egészen új világba lép. A tanár nem száll le a gyermekhez és azt kívánja, hogy a gyermek emelkedjék föl hozzá. A középiskolának tehát okos berendezéssel kell feladatát megoldania. Más részről tény az, hogy a jól situált népiskola minden tekintetben megoldja feladatát s ily helyeken nincs is oka panaszkodni a középiskolának. Kovács Jánosnak a népiskola és elemi iskola közt való elkülönzését tarthatatlan álláspontnak mondja, mert lehetetlen már a 6.—12 éves iskolás gyermekeknél a bifurcatiót alkalmazni. A népiskolát széttagolni nem szabad.

Kovács János szavainak félreértése czimén kér újra szót és kiemeli, hogy ő bifurcációról nem beszélt, sőt a közös elemi tagozatot ajánlotta, mindössze azzal a különbséggel, hogy ezt a közös elemi tagozatot már a 3-dik osztályllyal befejezve látja és hogy mások is így lássák, azt kívánatosnak tartja nemcsak a középiskola, hanem a népiskola érdekében is.

Bardócz Pál Nagy Lászlónak a népiskolai szaktanítás kérdésében elfoglalt álláspontjához nem járulhat; a szaktanítást szerinte a népiskolába bevinni nem lehet. Ideális állapot volna az, ha a középiskola alsó osztályaiban 1—2 tanár tanítana csak s ugyanígy rendeznék be a népiskola V—VI. osztályaiban is a tanítást. Csakhogy tudni kell azt, hogy a fővárosi tanács a szaktanítást takarékosági szempontból akarja alkalmazni, a melylyel azonban csakis a rendszertelenség fog lábra kapni.

Boga Károly szerint a kérdés ez idő szerint nem actualis. Tapasztalatai szerint a felhozott panaszok csakis a felületességnek és didactikai helytelen eljárásnak a következményei. A hol hibák mutatkoznak, ott többnyire csakis egyes tanítók voltak a hibásak. Ismer középiskolákat, a hol bizonyos iskolából kikerült gyermekek jól beválnak, más iskolából már nem válnak be. A hol a gyermeket gondolkodásra szoktatják, ott nem kell őket attól féltetni, hogy a középiskolákban ne boldogulnának. A népiskolának különben önmagában álló czélja van; ellenzi a középiskola elé állítandó előkészítő osztályt; a szaktanítást a népiskolában megengedhetőnek nem tartja.

Kőrösi Henrik előadó válaszol az egyes kifogásokra. A kérdés actualitására vonatkozólag kijelenti, hogy minden pædagogiai kérdés actualis. Őt mai előadására Erdődi Bélának a Társaság ez idei nagygyűlésén tartott elnöki megnyitójában mondott szavai készítették s már ez okból is actualissá vált a kérdés megvitatása. Nagy László véleménye bámulatra ragadta előadót, mert szerinte Nagy László egészen más térre — a szaktanítás szükségessége — vitte át a beszéd fonalát; erre tehát nem válaszol. Az elemi iskolának öncélja van; ezt szétdarabolni nem lehet. Nem érti Kovács János érvelését sem. Hogyan kívánhassuk azt, hogy a középiskola már a harmadik elemi végzett tanulót is befogadja. (Kovács János közbeszól: de az más középiskolai I. osztály volna) inkább emelné az időt.

Nagy László újra felszólal s a meghívóra utalva kimutatja, hogy felszólalásával nem terelte más mezőre a kérdést.

Elnök a Társaság nevében köszönetet mond előadónak érdeemes munkájáért és megjegyzi, hogy a pædagogiai kérdések mindig actualisak.

2. Titkár bejelenti a következő kültagokat: Balogh Kálmán (Sárospatak), Erdős István (Pozsony-Besztercze), Gorzó Dénes (Budapest), Ludaics Száva (Mohol), Pataki Jákó (Budapest), Szathmáry Sándor (Halas), dr. Váangel Jenő (Budapest), Gyerkes Mihály (Sz.-Udvarhely), Hajkó László (Brassó), Nagy Béla (Szegzárd), Szováthy Lajos (Pápa).

Fölvétetnek.

Az ülés véget ért.

BEKÜLDÖTT KÖNYVEK.

Pecz Vilmos, Ókori Lexikon. Budapest, 1901. Franklin-Társulat. 8. füzet. Comitia calata—Dacia. 449—512. l. Képekkel. Ára 1 korona.

Petőfi Sándor Összes költeményei. Magyar művészek rajzaival. Budapest, 1901. Wodianer. Két díszkötésű kötetben ára 10 korona.

Radó Antal, Ezeregy éjszaka regéi. A magyar ifjúság számára átdolgozva. Budapest, Wodianer. Második bővített kiadás, képekkel. 216 lap. Diszkiadás ára 9 korona.

Sebestyén József, Az olvasmány-tárgyalás módja a népiskolában. Besztercze. Szerző tulajdona. 26 lap. Ára 60 fillér.

Szűts Izsó, A rajzoktatás reformja; elő- és utóirattal közzé teszi *Mártonfy Márton*. Budapest, Wodianer F. és Fiai. 1901. 55 l. Ára 1 K.

Trüper és Ufer, Die Kinderfehler. Zeitschrift für Kinderforschung mit bes. Berücksichtigung der pädagogischen Pathologie. VI. Jahrgang. I. Heft. Langensalza. Hermann Beyer und Söhne. Ára egy évfolyamnak (hat háromíves füzet) 4 márka.

Watz Nándor, Új vonalmódszer a szépírás tanítására. (Mintalapok.) Versecz.

Auer István (Bischoffshausen-Neuenrode Zsigmond báró után szabadon), Párbaj-kényszer a hadseregben. Budapest, 1901, Stephaneum, különnyomat a «Katholikus Szemle» XV. kötetéből. 16 lap.

Csatáry Lajos dr., Jelentés az Országos Közegészségi Tanácsnak 1900. évi működéséről. Budapest, 1901, Légrády testvérek könyvnyomdája. 26 lap.

Dreisziger Ferencz, Mócsy Antal emlékezete. Budapest, 1900, Stephaneum. 22 l.

Egyetemes könyvtár, Győr, kiadják Gross testvérek. Egy füzet ára 20 fillér.

120—121. *Schön Bernát* gyűjtése, Alkalmi költemények népiskolák számára. 148 l.

125—126. *Sennovitz Gyula*, A magyar nemzeti irodalom története dióhéjban. 92 l.

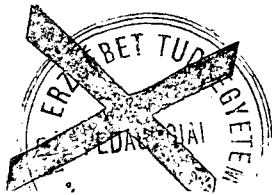
Firbás Nándor, Utmutatás a tankerületi főigazgatóságok, középiskolák és más tanügyi hatóságoknak adminisztrálásához; az iktató, tárgymutató (index) és irattár szerkezete és kezelése. Budapest, 1901, Lampel (Wodianer F. és Fiai). 31 l., ára 1 kor.

Franciaia könyvtár, szerkesztik *Theisz Gyula dr.* és *Matskássy József*. Budapest, Lampel (Wodianer). Egy kötött füzet ára 70 fillér.

7. *Barante*, Jeanne d'Arc, magyarázta *Theisz Gyula dr.* 91 lap.

8. *Jean Racine*, Athalie, magyarázta *Téri József dr.* 99 l.

Iparosok olvasótára, szerkeszti *Mártonfy Márton*. Budapest, Lampel (Wodianer). Egy füzet ára 60 fillér.

VII. évf. 4. *Hankó Vilmos* dr., Régi magyar tudósok, tudós eszközök és találmányok. 48 l.

VII. évf. 5—6. *Földes Géza*, *Széchy Ákos* dr., *Scossa Dezső*, *Heller Richárd*, *Vaszkó György*, *Erdélyi Gyula*, *Moslóssy Imre*, *Vaday József*, Hasznos olvasmányok. 95 l.

Kelemen Béla, Magyar és német kézi szótár, tekintettel a két nyelv szólásaira. Budapest, Athenæum. I. Német-magyar rész. 512 lap. Ára díszes félbőr-kötésben 7-50 K.

Magyar könyvtár, szerkeszti *Radó Antal*. Budapest, Lampel (Wodianer). Egy füzet ára 30 fillér.

209. *Vikár Béla*, A Kalevalából: a Lemminkäinen-rúnok. Bevezetéssel és jegyzetekkel. 79 l.

210. *Petőfi Sándor* költeményei; élete és költészete. Bevezetéssel és jegyzetekkel. *Somogyi Gyulától*. Tull Ödön rajzaival. 91 l.

211. *Faludy Ferencz*, Három elbeszélés a 'Téli éjtszakák'-ból. Kiadja *Radó Antal*. 75 l.

212. *Endrődi Sándor*, Ghitta; Az otthon világából. 66 l.

Német könyvtár, szerkesztik *Theisz Gyula* dr. és *Matskássy József*. Budapest, Lampel (Wodianer). Egy füzet ára kötve 70 fillér.

4. *Lessing*, Minna von Barnhelm oder das Soldatenglück. Magyarázta *Theisz Gyula* dr. 128 l.

Petőfi Sándor válogatott versei a magyar ifjúság számára. Budapest, Athenæum. 101 l., ára 20 fillér.

Pecz Vilmos, Ókori lexikon. Budapest, Franklin-Társulat.

9. füzet: *Dactyli Idaei*—*Dionysius*, 513—576 l. képekkel; ára 1 kor.

10. füzet: *Dionysusi művészek*—*Eordaea*, 577—640. l. képekkel; ára 1 korona.

Pethes János, Gyermekepsychologia, a szülők, tanítók és tanítónövények számára. A Népművelők Könyvtára 7—9. füzet. Budapest, 1901. Lampel (Wodianer). 336 l. Ára 3 kor.

Theisz Gyula dr., A francia nyelv elemi tanfolyama; olvasókönyv, gyakorlókönyv, nyelvtani táblázatok, szókönyvecske, fonetikus szövegek. A leányiskolák II. oszt. számára. 3-dik kiadás. Budapest, 1901, Lampel (Wodianer). 138 l., ára 1-80 kor.

Vaday József, A rajzoltató földrajztanítás gyakorlati vezérkönyve, a szerző rajzai után készült fametszetekkel. Nagyvárad, 1901. Szerző tulajdona, *Sonnenfeld A.* nyomdája. 130 iskolatáblái előrajznyomattal, 160 lap, ára 2-80 kor.

Váczy János dr., *Berzsenyi Dániel* költői és prózai művei. Budapest, 1901, Athenæum, az Iskolai Könyvtár kötete. 134 l. Ára vászonkötésben 1-80 kor.

Weszely Ödön dr., Stilisztika, közép-, polgári- és felsőbbteleány iskolák számára. Budapest, 1901, Lampel (Wodianer). 4-dik javított kiadás; 215 l., ára 2 kor.

Hivatalos nyugtázás.

Tiszteletbeli és rendes tagok ajánlataiból befolyt: Lengyel Sándor r. t. Budapest 10 kor., Badics Ferencz r. t. Budapest. 10 kor., Heinrich Gusztáv elnök 27. korona írói tiszteletdíját a társaságnak adományozta.

Kültagok díjaiból: 1895-re: Zimmermann Sándor Bpest (1896-ra is, 1897-re 2 kor.).

1898-ra: Wittmann Ferencz Budapest (1899, és 1900-ra is), Marosi Pál Antalócz (1899-re is), Mike Géza Pécs.

1899-re: Bálint Dezső M.-Soók, Szenes Adolf Nagybecskerek, Melezer Gusztáv Budapest (1900-ra is), Kúrecz Lipót Trencsén (1900-ra is), Abrasits Antal Szabadka (1900-ra is), Tóth Sámuel Gyöng (1900-ra is), Baltazár Gábor Kecskemét (1900-ra is), Áldori Bertalan D.-Szerdahely, Király Károly H.-M.-Vásárhely (1900-ra is).

1900-ra: Albert József Pozsony, Macher Ede Pozsony, Doroghy Ignác Nagybánya, Sármany Miksa Dobsina, Pálincás Béla Alsó-Domboru, Trombitás Gyula Budapest, Laczkó Dezső Veszprém, Faith Mátyás Körmöczbánya, Bandura László Hermánd, Baló József Budapest, Kovács Rezső Budapest, Erdős Jákab Baja, Földi Jenő S.-Szt-György, Lisztner Antal Kis-Görbő, Fest Aladár Fiume, Györffy József Paks, Borbély József T.-Szt-László, Reberics Imre Pécs (1901-re is), Szabó József Nagy-Bánya, Csánki Gyula S.-Szt-György, Kozma Gyula Budapest, Czigler Ignác Kassa (1901-re is), Pap Illés Budapest, Szolovits János Zsolna, Kardos Ignác Szegzárd, Chovancsák Dániel Trsztena, Lázár Lajos Galgócz, Freund B. Nagy-Bicse, Mócs Szaniszló Pécs, Máté Lajos Erzsébetváros, Bartoniék Géza Budapest (1901-re is), Thaisz Lajos Losonc, Wehle Lucia Szolnok, Szelényi Károly Késmárk, Duda János Lugos, Kacz Henrik L.-Szt-Miklós, Tóth Julia B.-Moravicza, Székely Károly Baja, Loidl Klementin Csány, Augusztiny Elek Kassa, Serédy Marczel Kis-Czell, Mally Nándor Sopron, Lichtenegger Győző Budapest, Hoffmann Mór Nagykanizsa, Gallauer Anna és Lujza Ujpest, Schöber Emil Szatmár, Heinrich Károly Budapest, Mártonfi Lajos Szamosújvár, Takáts Gyula Sümeg (1901-re is), Jeney Pál Kecskemét, Domonics Mihály Juszko-Volya, György Lajos Losonc, Werner Adolf Eger, Kovács József Uri, Pallós Albert Kolozsvár (1901-re is), Fleischhakker Laura Kispeszt, Juhász János Szerencs, Morres Ede Brassó, Nemes Károly Fehér-Gyarmat, Kelemen Béla Sz.-Fehérvár, Forgách Julia Karlova, Posch Árpád Pozsony, Bihari F. Im. Pannonhalma (1901-re is), Vodicska Lajos Budapest, Reif Jakab (1901-re is) Budapest, Milleker Bódog Versece, Va-

rasdy Lajos Szegzárd, Pataky Irma Győr, Hahóthy Sándor Budapest, Huszár Imre Lugos, Babka György Liptó-Szielnicz, Juba Adolf Budapest (1901-re is), Hehelein Károly Szatmár, Endrédi Gábor Kőszeg, Marusák Pál Sopron, Volosin Ágoston Ungvár, Válek János Vác, Mohar József Győr, Vörös János Eszék, Szabó Árpád Sz.-Udvarhely, Nickmann Rezső Szt.-Benedek, Józsa Dániel Ujpest, Bleyer Jakab Sopron, Nagy Lajos N.-Enyed (1901-re is), Pócz János Békés, Horváth Ferencz Karczag, Müller Ottilia Znióváralja, Bartók Jakab Losonc, Scherer Lajos Losonc (1901-re is), Marikovszky Menyhért M.-Sziget, Requinyi Géza Pécs, Horváth József Csurgó, Deschensky János Szt.-György, Földváry József Eperjes, Kajcsa József Kis-Kapus, Lutz György Lipova, Krajger Károly Polyi, Kramer József Kismarton, Sztankó Béla Budapest, Ember Sándor Szinyérváralja, Sármay József Budapest, Kassuba Domokös (1901-re is), Sikolya Antal Legenye, Levic Milán Belgrád, Fábrián Aladár Tokaj, Müller Imre Morágy, id. Such János B.-Csaba, Siroky Imre Miskolc, Kiss Albert Igló, Bató J. Lipót Budapest, Zelenka Frigyes Sz.-Fehérvár, Jankó László Pápa.

1901-re : Folkmann János Zólyom, Burány Gergely Keszthely, Mencey Károly Csáktornya, Virkol János Erzsébetváros, Gyöngyössy István Segesvár, Németh Reginald Győr, Kemény Fülöp Győr, Balogh Péter Budapest, Stein János Kolozsvár, Kaszapinovich Vitályos Dobrica, Horváth Kristóf Sopron, Gulácsy Endre (2 kor.) Rév, Funariu János (2 kor.) Sikula, Guzsvenitz Vilmos Esztergom, Stirling Sándor Pozsony, Réz Mihály Nagyváradi, Dassievitz Gyula Miskolc, Décsei Janka Budapest, Mész Gyula B.-Füred, Fest Aladár Fiume, Kroller Miksa Pannonhalma, Pecz Vilmos Budapest, Demjanovics Andor Nagyszében, Baaden Károly Nagybécskerek, Bárdos Remig Esztergom, Lóvy Mór Igló, Földes Vilmos Óraviczabánya, Speidl Ernő Resiczabánya, Takács József Veszprém, Acsa Ferencz Győr, Ilyfalvi V. Aladár Losonc, Zádor Gyula Sárosfő, Balma Mihály Jászberény, Velcsov Eukács Ó-Bessenyő, Hesser János Zólyom, Losonc László N.-Kőrös, Nagy Lajos Orosháza, Mánczos József Váshegy, Dudinszky Emil Nagykovács, Balás Árpád Budapest, Kugler Sándor Budapest, Heródek Károly Budapest, Pethes János Csurgó, Erdédi Armin Vágújhely, Pacher Donát Sopron:

Dr. Gyulay Béla,
pénztárnok.

V. váci körút 58.